

הו! אילו אורחים חשובים! מה שלומכם ילדים? כבר חזר לא ראיתי אתכם..

כן, גם אנחנו כבר הספקנו להתגעגע.. בכל פעם
שאנחנו פה מתחדשים לנו דברים חשובים ומעניינים.

חזקי, רגע לפני שנכנסנו שמענו שקוראים לך להדליק את התנור.
התפלאנו.. העובדים במטבח לא יודעים להפעיל את התנור?
זה לא משהו בסיסי בעבודה?

שאלה מעלה. באמת, למי שלא יודע זה נשמע ממש מוזר..

אבל זה ענין הלכתי לגמרי.

הידעתם שלא מספיק שכל המוצרים יהיו בשרים והכלים טבולים, אלא צריך שיהודי יתעסק
בהכנת האכל.

מה הכוונה שיהודי יתעסק בהכנה?
אסור שגוי יעזר לו בכלל?

לא, למעשה הגוי יכול לעשות את רב העבודה. למשל, כאן במסעדה
הרבה מהעובדים במטבח אינם יהודים, והם עושים הרבה מהעבודות של קלוף, חיתוך וכו'.

אבל אם יהודי עושה פעולות מסוימות בהכנה - זה מספיק כדי שהבשר יחשב כבשר של
יהודים.

אני מנחש שאחת הפעולות זה להדליק את התנור...

נכון! אבל יש עוד אפשרויות.

צפן
א"ת"ב"ש
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
מ
נ

פעילות: השתמשו בצפן א"ת"ב"ש כדי לגלות את כל הדרכים
שבמהן יהודי יכול לקחת חלק בהכנת המאכל.

כצקכמד תא צתב תפ תא צאטפג

כצטמס תא צשהד שאטפג

כצטמס תא צאשבמכ זכ צתב

כצרשמג תא צתב תפ תא ספי צאטפג

כצבכמל סאמלא זה כאפל צאטפג - שאטפגמי בכ וזי בצמאצ
שפזגא שצי תב

כצבאאו שאצכמל צשמבכפ

חזקי, זה כך בכל סוגי המאכלים, או שיש מאכלים שמותר לגוי
להכין ללא עזרתו של יהודי?

בואו נלמד את ההלכה:

הלכות והליכות, חלק ב, הלכות כשרות, פרק ג, הלכות א, ג:

א. פת (לחם) העשויה מאחד מחמשת מיני דגן, אכלו אם כל המרכיבים בה
כשרים² - אם נאפתה על ידי גוי, **אסרו חכמים** לאכלה. ונקרא אסור זה
'פת גויים' (או: פת עכו"ם).

ג. מאכל חשוב (למעט דבר שלא קובעים עליו סעודה, למשל פופקורן),
שאינו נאכל כשהוא חי אלא כשהוא מבשול (למשל תפוח אדמה),
ושהתבשול על ידי גוי - אכלו אם המאכל עצמו **כשר** והתבשול בבית של
יהודי ובכלים כשרים, **גזרו חכמים שאסור** לאכלו ואף הפלים שבשול בהם
הגוי אסורים בשמוש ו**חייבים בהגעלה**.

פעילות: הקיפו רק את המאכלים שבמהם יש צורך ליהודי לקח חלק בהכנה.

נסכים:

פת גויים / פת עכו"ם = _____
בשול עכו"ם = _____

רגע לפני שממשיכים...

איך היה לכם הלמוד המשותף עד עכשיו? סמנו:

נחמד מקרב לבבות התחברנו תוך כדי הלמוד

לא משהו מיוחד

ועכשיו... כבוד קל מחכה לכם. התכבדו והמשיכו בלמידה המשותפת - בקטע הבא.

חוץ מתבטטלים ומאפים, יש עוד שני משקאות שגם הם צריכים להיות בהשגחת יהודים. אתם יודעים מהם?

יש משהו עם חלב, חלב עכו"ם.

כן, גם אני שמעתי על זה. עכו"ם אלו ראשי תבות: עובדי כוכבים ומזלות, כלומר: גויים.

יפה מאוד! האם אתם יודעים כיצד יהודי צריך להשתתף בחליבה, כדי שהחלב לא יהיה חלב עכו"ם?

הלכות והליכות, חלק ב, הלכות כשרות, פרק ג, הלכות ה-ז:

- חלב בהמה טהורה שנחלב על ידי גוי, ללא השגחה של יהודי בשעת החליבה - אסרו חכמים לשותות ולאכל ממנו. ונקרא אסור זה 'חלב גויים'.
- אסור זה נוהג גם בכל מוצרי החלב, לדגמה גבינות, וראוי להזהר גם באבקות חלב וכדומה.
- וצריך להשגיח קדם החליבה שהפלים שחולבים לתוכם ריקים ונקיים.

כלומר, מספיק שיהודי יהיה נוכח במקום בזמן החליבה ויראה כיצד חולבים את הפרה.

וגם ישים לב לכלים, שיהיו נקיים.

יפה, ומה המשקה השני? אתם יודעים?

יין נסך.

"יין נסך" וגם 'סתם יינם'.

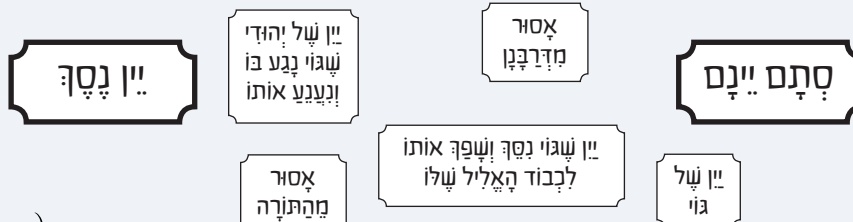

מה הכוונה?

הלכות והליכות, חלק ב, הלכות כשרות, פרק ג, הלכה ח:

- נוסף על 'יין נסך' (=יין שהגוי שפך אותו לכבוד האליל שלו) ש'אסור מהתורה' - גזרו חכמים שלא לשותות (ויש אומרים אף שלא להנות) מכל יין של גוי, והוא הנקרא 'סתם יינם'. בגזרה זו נכלל גם יין של ישראל שנגע בו גוי בעודו פתוח ונענע אותו.

פעילות: מתחו קו בין המשג להסבר, ומקור האסור.

זֶה נִרְאֶה שְׁבִינן צָרִיף לְהַזְהִיר יוֹתֵר, כִּי גַם יֵין כָּשֶׁר עֲלֹל לְהַפְּךָ לְכֹסֶל אִם גּוֹי יִגַּע בּוֹ.

נְכוּן! מַעֲבֵר לִזֶּה בֵּינָן יֵשׁ הִלְכָּה נֹסֶפֶת, שְׁאֵפְלוּ יְהוּדִים עֲלֵוִלִים לְפֶסֶל אֶת הַיֵּין!

הִלְכוֹת וְהִלִּיכוֹת, חֶלֶק ב, הִלְכוֹת כְּשָׁרוֹת, פֶּרֶק ג, הִלְכָּה י:

י. יֵשׁ פִּסְקִים שְׁנֵגִיעַת יְהוּדֵי 'מַחֲלֵל שֶׁבֶת בְּפִרְהֶסְיָא' בֵּינָן, אוֹסֶרֶת אוֹתוֹ כְּמוֹ נִגְיַעַת גּוֹי.

וּוֹאוּ, וְזֶה מִמֶּשׁ נִפְּוֹץ לְצַעֲרָנוּ שֶׁיֵּשׁ יְהוּדִים שֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים שֶׁבֶת... מָה עוֹשִׂים אִם לְמִשְׁל מְזַמִּינִים לְסַעֲוֹדַת שֶׁבֶת מִיִּשְׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת?

שְׁאַלָה מְצִינָת! הַיּוֹם יֵשׁ דֶּרֶךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל זֶה. בּוֹאוּ נִקְרָא יַחַד אֶת הִלְכָּה:

הִלְכוֹת וְהִלִּיכוֹת, חֶלֶק ב, הִלְכוֹת כְּשָׁרוֹת, פֶּרֶק ג, הִלְכָּה ט:

ט. אִךְ יֵין כָּשֶׁר שֶׁעֲבַר תַּהֲלִיף שֶׁל הִרְתַּחָה (אוּ תַּהֲלִיף שֶׁל 'פֶּסְטִיר') - מִתֵּר לְשִׁתּוֹתוֹ אִף אִם נִגַּע בּוֹ הַגּוֹי לְאַחַר תַּהֲלִיף הַבְּשׂוּל, מִשּׁוֹם שֶׁאִינוּ רְאוּיִים יוֹתֵר לְנִסּוּף, אוּ מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה מְצוּי בְּזִמְנֵן חַז"ל וְלָכֵן לֹא גָזְרוּ עָלָיו.

לִפְנֵי שְׁנִמְשִׁיף

אִיךְ הָיָה לָכֶם הַלְמוּד הַמְּשִׁיף בְּחֶלֶק זֶה (לְאַחַר קִבְּלַת הַכַּבֵּד)? סַמְנוּ:

נִחְמָד מְקָרֵב לְבָבוֹת הִתְחַבְּרָנוּ יוֹדֵף כְּדֵי הַלְמוּד

לֹא מַשְׁהוּ מִיָּחָד

הֵאֵם הָיָה שְׁנִי בְּתַשׁוּבָה וְשִׁלְכֶם לְעִמַּת הַחֶלֶק הָרִאשׁוֹן?

מָה גָרַם לַשְּׁנִי?

חֲזָקִי, לָמָּה בָּעָצָם יֵשׁ אֶת כָּל הָאֲסוּרִים הָאֵלֶּה לְגִבִּי מְאֻכְלִים שֶׁל גּוֹיִים? לָמָּה לֹא מְסַפִּיק שֶׁהָאֵכֶל עֲצָמוֹ יִהְיֶה כָּשֶׁר וּמַעֲדִין אֶת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁהִסְבֵּרְתָּ לָנוּ בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה?

לְמַעֲשֶׂה זֶה לֹא קָשׁוּר לְאֵכֶל עֲצָמוֹ אֲלֹא זֶה סִיג.

הִלְכוֹת וְהִלִּיכוֹת, חֶלֶק ב, הִלְכוֹת כְּשָׁרוֹת, פֶּרֶק ג, הִקְדָּמָה:

כְּדֵי לְהִתְרַחֵק מִן הַגּוֹיִים, שֶׁלֹּא נִבּוֹא לְהִתְבּוֹלֵל בָּהֶם (לְהִתְחַתֵּן עִמָּהֶם) חֵס וְשָׁלוֹם, אוּ לְאָכֹל מִמַּאֲכָלֵיהֶם הֵלֹא כְּשָׁרִים, אוּ לְשִׁתּוֹת יֵין נֶסֶף חֲלִילָה, אֲסוּרִים חֲכָמִים לְאָכֹל אִף מִדְּבָרִים כְּשָׁרִים שֶׁהוֹכְנוּ עַל יְדֵי גּוֹי, אֲלֹא אִם יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲרֵב בְּתַהֲלִיף, כְּמִפְּרָט לְהֵלֶן:

זֶה מְזַכֵּיר לִי שְׂאוּמֵרִים: "גְּדוּלָה לְגִימָה שֶׁמְקַרְבֶּת" - אֲכִילָה מְשִׁתֶּפֶת מְבִיאָה לְאוּרָה נְעִימָה וְקִרְבָּה. לָכֵן הַתּוֹרָה דּוֹאגָת לָנוּ שֶׁלֹּא נִהְיֶה בְּמַצָּב שֶׁל הִתְקַרְבוֹת לְגּוֹיִים דֶּרֶךְ אֲכִילָה.

